

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 789/2015
16.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Х.Х., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Х.Х. – адвоката З.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријепољу 2К.бр.420/13 од 17.03.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж.128/15 од 29.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 16.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Х.Х. – адвоката З.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пријепољу 2К.бр.420/13 од 17.03.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж.128/15 од 29.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу 2К.бр.420/13 (погрешно означено као „420/12“) од 17.03.2015. године окривљени Х.Х. је оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Према окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 (три) месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 34.776.00 динара и на име судског паушала износ од 3.000,00 динара, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде. Оштећени Д.М. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж.128/15 од 29.05.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Х.Х. – адвоката С.Л. и потврђена је пресуда Основног суда у Пријепољу 2К.бр.420/13 од 17.03.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Х.Х. – адвокат З.Р. због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да се правноснажне пресуде побијају и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и да сагласно члану 492. став 1. тачка 1) ЗКП укине правноснажне пресуде Основног суда у Пријепољу 2К.бр.420/13 од 17.03.2015. године и Вишег суда у Ужицу Кж.128/15 од 29.05.2015. године и предмет врати првостепеном суду на поновну одлуку, те да у смислу члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца окривљеног о седници већа.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 ... 55/2014) прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, при чему само формално означава ову повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, наводом да радња због које је окривљени оглашен кривим по закону није кривично дело. Међутим, бранилац суштински ову повреду закона образлаже тако што оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, истицањем да су судови приликом одлучивања потпуно занемарили налаз и мишљење вештака медицинске струке др М.Љ. - неуропсихијатра који је децидно тврдио да је оштећени Д.М. критичном приликом имао у крви 1,41 грам промила алкохола и да је био неспособан да управља моторним возилом, као и

основни и допунски налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Д.Л., а са чијим мишљењем се на главном претресу сложио и стручни саветник из области саобраћаја Х.С. кога је ангажовао окривљени, а из којих доказа произилази несумњив закључак да на страни окривљеног Х.Х. нема никаквих пропуста, односно да предметну саобраћајну незгоду није проузроковао окривљени, већ оштећени Д.М., чиме се потпуно искључује кривица окривљеног и истог је требало ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет, а што све у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцену доказа у правноснажним одлукама.

Поред тога, у образложењу захтева за заштиту законитости се наводи и да је изрека првостепене пресуде противречна разлозима пресуде и да је образложење пресуде нејасно и противречно изведеним доказима, коју битну повреду одредаба поступка је према наводима захтева учинио и другостепени суд потврђујући првостепену пресуду, а што би по налажењу овога суда представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Наведена повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног нижестепене пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, иако формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 1. ЗКП), те због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Х.Х. – адвоката З.Р. оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд са изнетих разлога, а на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.